

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112208267
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5112208267.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu (navrhovateľa): Ing. U. W., nar. XX.X.XXXX, bytom X. N. č. XXXX/XX, S., zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom H. XXXX, T. O., proti žalovanému (odporcovi): Katastrálny úrad v Žiline, so sídlom A. Kmeťa 17, Žilina, IČO: 37808095, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a uloženie povinnosti poskytovať časť funkčného platu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 27.11.2013 č.k. 7Cpr/1/2012-159, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí už druhým v tomto konaní) okresný súd žalobu (návrh) žalobcu (navrhovateľa) opätovne zamietol a žalovanému (odporcovi) náhradu trov prvostupňového konania nepriznal. Predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 5.11.2012 č.k. 7Cpr/1/2012-90 bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. apríla 2013 č.k. 5CoPr/1/2013-121 a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že dňom 1.1.2011 bol navrhovateľ prednostom Katastrálneho úradu v Žiline podľa § 16a ods. 4 z. č. 162/1995 Z. z. vymenovaný do funkcie riaditeľa Správy katastra Tvrdošín, teda do funkcie štatutárneho orgánu Správy katastra Tvrdošín, čím bol založený jeho štátnozamestnanecký pomer podľa § 25 ods. 1 písm. c/ z. č. 400/2009 Z. z. V čase svojho vymenovania nebol v štátnozamestnaneckom pomere. Vymenovaním do funkcie sa teda stal štátnym zamestnancom v dočasnej štátnej službe podľa § 17 ods. 2 z. č. 400/2009 Z. z. V zmysle § 17 ods. 1 cit. zákona dočasná štátna služba je štátna služba na dobu určitú, ktorá v danom prípade podľa § 18 písm. b/ trvá po dobu vykonávania tejto funkcie. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru takéhoto štátneho zamestnanca upravuje § 52 ods. 2, ide o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona a takýto pomer sa skončí dňom uvedeným v odvolaní z funkcie alebo dňom uplynutia doby vykonávania tejto funkcie. Navrhovateľ bol prednostom Katastrálneho úradu, ktorý je jeho štatutárnym orgánom a zároveň aj vedúcim služobného úradu, odvolaný z funkcie odvolacím dekrétom zo dňa 10.1.2012 bez uvedenia dôvodu. Dekrét mu bol spolu s potvrdením o skončení štátnozamestnaneckého pomeru aj doručený v uvedený deň. Navrhovateľ na jednej strane tvrdil, že odvolanie bolo vydané na podklade tej skutočnosti, že je proti nemu vedené trestné stíhanie a na druhej strane poukazoval na to, že odvolanie je neurčité pre absenciu jeho dôvodov a vo svojej výpovedi zároveň uviedol, že doposiaľ mu nie je známy dôvod jeho odvolania. Osobitný zákon č. 162/1995 Z. z. , ktorý v §16a upravuje postavenie katastrálneho úradu a správy katastra, na základe ktorého

došlo k vymenovaniu navrhovateľa do funkcie štatutárneho orgánu Správy katastra Tvrdosín, tak ako neupravuje osobitné požiadavky na vymenovanie riaditeľa správy katastra, neupravuje ani osobitné dôvody pre odvolanie z tejto funkcie. Odvolanie je upravené v § 37 cit. zákona, ktorý upravuje kedy vedúci úradu odvolá a kedy môže odvolať štátneho zamestnanca, v ods. 4 dáva možnosť vedúcemu úradu so súhlasom štatutárneho orgánu odvolať z funkcie vedúceho zamestnanca, ktorého priamo riadi, aj bez uvedenia dôvodu, aj osobitný predpis neustanovuje inak. Zo znenia § 16a ods. 4 zákona č. 162/1995 Z. z. vyplýva, že riaditeľa správy katastra vymenúva a odvoláva prednosta katastrálneho úradu a z § 13 ods. 3 z. č. 400/2009 Z. z. vyplýva, že prednosta katastrálneho úradu ako štatutárny orgán je vedúcim služobného úradu navrhovateľa, ktorý tak ako má oprávnenie menovať do funkcie, má oprávnenie aj z funkcie odvolať a vzhľadom na to, že prednosta je vedúcim služobného úradu a zároveň štatutárnym orgánom, má právo odvolať vedúceho zamestnanca aj bez udania dôvodu, tak ako tomu bolo v danom prípade. Z hľadiska zákonom stanovených formálno-právnych aj hmotno-právnych náležitostí tak predmetné odvolanie navrhovateľa z funkcie spĺňa zákonné náležitosti odvolania, t. j. je písomné, bez uvedenia dôvodu, navrhovateľovi bolo spolu s potvrdením o skončení štátnozamestnaneckého pomeru doručené a k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa teda došlo na základe zákona tak ako to upravuje z. č. 400/2009 Z. z. v § 52 ods. 2. Bolo vo výlučnej kompetencii štatutárneho orgánu odporcu aj bez udania dôvodu rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa. Štatutárny zástupca v rámci tejto kompetencie sa rozhodol odvolať navrhovateľa bez udania dôvodu, preto nemožno hovoriť o akejkolvek diskriminácii navrhovateľa ako osoby, navyše keď ani nie je zrejmé voči komu alebo v porovnaní s kým mal byť diskriminovaný. Poukazovanie navrhovateľa na obsah výpovede JUDr. X. zo dňa 26.1.2012 nie je dôkazom, z ktorého možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo a že odvolanie bolo vydané na podklade tej skutočnosti, že bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a teda dôvodom odvolania navrhovateľa bolo výlučne začaté trestné stíhanie, keď dôvod odvolania v odvolacom dekréte nebol uvedený a sám vo svojej výpovedi aj uviedol, že doteraz nepozná skutočný dôvod a nepovedal mu ho ani prednosta úradu. JUDr. X. okrem odpovede na otázku obhajcu uviedol, že odvolal navrhovateľa z dôvodu možnosti tak urobiť podľa zákona a to na základe svojho zváženia, kde dôvod nemusel mať. Subjektívny názor navrhovateľa na diskrimináciu jeho osoby nie je dôvodom na prijatie záveru, že vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k diskriminačnému postupu a preto je jeho odvolanie z funkcie neplatné. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., odporca úspešný v konaní si náhradu trov konania neuplatnil a preto mu okresný súd náhradu trov konania nepriznal.

3. Rozsudok okresného súdu napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý navrhoval rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť alebo zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na výpoveď JUDr. X. zo dňa 26.1.2012, v ktorej uviedol, že začatie trestného stíhania voči navrhovateľovi ako dôvod odvolania navrhovateľa z funkcie nevyklučuje. Zároveň, z ostatných skutkových okolností, ktoré boli v konaní preukázané, napríklad časové súvislosti medzi začatím trestného stíhania, neopodstatnené prerokovanie porušenia pracovnej disciplíny, ako aj následné obsadzovanie funkcie riaditeľa správy katastra jednoznačne preukazujú, čo bolo skutočným dôvodom odvolania. Situáciu, kedy je voči štátnemu zamestnancovi začaté trestné stíhanie, upravuje § 42 z. č. 400/2009 Z. z.. Služobný úrad nevyužil zákonný postup zaradenia navrhovateľa mimo činnnej štátnej služby, ale navrhovateľa odvolal, čím boli porušené ustanovenia čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 14 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, ktoré vychádzajú z princípu, že každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Každý občan, pokiaľ nie je právoplatne odsúdený, sa pokladá za nevinného. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ bol voči navrhovateľovi v súvislosti s trestným konaním, ktoré nie je právoplatne ukončené, zo strany odporcu vyodený personálny postih v podobe odvolania z funkcie riaditeľa Správy katastra Tvrdosín, takéto konanie porušuje jeho zákonné práva. Okresný súd hodnotil odvolanie len z hľadiska katastrálneho zákona, avšak opomenul vyhodnotenie jeho súladu s ustanoveniami zákona o štátnej službe. V odvolaní úplne absentuje odkaz na ustanovenie zákona o štátnej službe, v zmysle ktorého je odvolanie realizované. V ustanovení § 37 zákona o štátnej službe je uvedený postup pri odvolaní štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii, pričom však v dekréte prednostu Katastrálneho úradu v Žiline žiadne ustanovenie zákona o štátnej službe nie je uvedené. Z pohľadu zákona o štátnej službe je teda predmetné odvolanie neurčité. Navrhovateľ mal za to, že v konaní preukázal rozpor postupu odporcu pri jeho odvolaní z funkcie so zákonom a predmetné odvolanie ako nezákonné nemôže obstať. Navrhovateľ podaním doručeným krajskému súdu dňa 8.2.2013 doplnil právnu argumentáciu k odvolaniu, v rámci ktorej poukázal na znenie dôvodovej správy k § 42 z. č. 400/2009. Ustanovenie § 42 z. č.

400/2009 Z. z. slúži na ochranu štátneho zamestnanca, proti ktorému bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie tak, aby do času, kým sa rozhodne o jeho vine zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia, tento neocitol v stave hmotnej núdze. Navrhovateľ v konaní preukázal, že je voči nemu vedené trestné konanie a to na ORPZ Dolný Kubín pod s. zn. ČVS: ORP - 493/OK-DK-2011 a že práve vedenie tohto trestného konania bolo dôvodom pre jeho odvolanie z funkcie riaditeľa Správy katastra Trvrdošín. Navrhovateľ poukázal aj na právny záver vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. I. ÚS 65/1998 zo dňa 7.10.1998.

4. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa sa skončil v súlade s § 52 ods. 2 zákona o štátnej službe. Navrhovateľ bol odvolaný vtedajším prednostom Katastrálneho úradu v Žiline bez uvedenia dôvodu v súlade s § 16a ods. 4 katastrálneho zákona. Uvedené bolo vo výlučnej kompetencii prednostu, t. j. aj bez udania dôvodu rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa z funkcie riaditeľa, čiže k žiadnej forme diskriminácie voči osobe navrhovateľa nedošlo. V danom prípade bolo irelevantné, že voči navrhovateľovi bolo vedené trestné stíhanie. Odvolanie navrhovateľa sa neriadilo ustanovením § 37 ods. 4 zákona o štátnej službe, ale ustanoveniami § 16a ods. 4 katastrálneho zákona. Odporca považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

5. Pôvodne Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal vec v odvolacom konaní z dôvodu podaného odvolania navrhovateľom proti celému rozsudku okresného súdu, a to postupom podľa § 156 ods. 3 a § 214 ods. 2 O.s.p., pričom lehota na prejednanie a rozhodnutie bez nariadenia ústneho pojednávania bola dodržaná a po preskúmaní rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny, a to rozsudkom zo dňa 29. júla 2014 č.k. 5CoPr/2/2014-204.

6. Po podaní dovolania žalobcom proti uvedenému pôvodnému rozsudku odvolacieho súdu (odvolací súd vo výroku rozsudku pripustil dovolanie) Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 25.1.2017 sp.zn. 5Cdo/586/2014 pôvodný rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Ako vyplýva z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu, rozsudok odvolacieho súdu zrušil pre dve procesné pochybenia:

6/a. Ako prvé procesné pochybenie uviedol, že z obsahu spisu dovolací súd zistil, že dňa 6. marca 2014 bolo doručené súdu prvej inštancie vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu (č.l. 197 spisu), pričom v spise sa nenachádza žiadna zmienka (úprava pre kanceláriu) o tom, že toto vyjadrenie bolo doručené žalobcovi, ktorý podal odvolanie, aby mohol na skutočnosti v ňom uvedené prípadne reagovať. Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu bolo formulované ako právna a skutková argumentácia a žalobcovi mala byť preto daná možnosť oboznámiť sa s týmto vyjadrením. V prípade táto možnosť nebola žalobcovi vytvorená, preto je namieste záver, že mu tým bola odňatá možnosť pred súdom konať (obdobne napr. v rozhodnutiach najvyššieho súdu 5Cdo/69/2014, 3Cdo/484/2014 a iné).

6/b. Ako druhé procesné pochybenie odvolacieho súdu dovolací súd uviedol, že v predmetnej veci sa na základe usmernenia v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu (uznesenie krajského súdu v Žiline zo dňa 30. apríla 2013 sp.zn. 5CoPr/1/2013) zaoberal súd prvej inštancie žalobou aj z hľadiska (ne)porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, keď tak súd prvej inštancie ako aj súd odvolací v dovolaní napadnutom rozsudku zhodne uviedli, že nebolo preukázané diskriminačné konanie. Rozhodujúci v tomto prípade je predmet sporu aj z tohto hľadiska, i keď žalobca primárne uplatňoval neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., išlo o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania (ô 214 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), a preto boli dané zákonné predpoklady prejednanie odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu na odvolacom pojednávaní. Na tomto mieste dovolací súd uvádza, že oznámenie o čase a mieste vyhlásenia rozsudku nie je totožné s povinnosťou súdu v zákonne uvedených konaniach nahradiť odvolacie pojednávanie. Už samotný procesný postup súdu vo vzťahu k právam strán sporu bol odlišný v tom, že nariadenie pojednávania a predvolanie naň (§ 115 O.s.p.) so sebou prinášalo okrem stanovenia termínu procesnú lehotu (nie krašiu ako päť dní), počas ktorej sa mohla strana sporu pripraviť na argumentáciu pred odvolacím súdom, a to aj na základe vyjadrenia protistrany k odvolaniu, čo však nebolo v predmetnej veci žalobcovi umožnené, ako dovolací súd uvádza vyššie. Práve charakter konania uvedeného v § 214 ods. 1 písm. c) O.s.p. na seba nadväzoval v konkrétnom vyjadrení možnosť strany v odvolacom konaní osobne vystúpiť. Bolo to jeho procesným právom, a preto porušenie tohto práva zásadne na seba viazalo procesné pochybenie konajúceho súdu, majúce potom dopad v odňatí prístupu k súdu. Z obsahu spisu (č.l. 200,201 spisu) dovolací súd zistil, že odvolací súd nenariadil vo veci odvolacie pojednávanie, ale len na základe pokynu predsedu senátu zo dňa 14. júla 2014 bolo na úradnej tabuli

Krajského súdu v Žiline dňa 15. júla 2014 vyvesené oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozhodnutia bez nariadenia ústnej pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. v právnej veci strán sporu s tým, že odvolací súd vyhlási odvolací rozsudok dňa 29. júla 2014 o 12.20 hod. v budove Krajského súdu v Žiline v miestnosti č. 10. Vzhľadom na uvedené, postupom odvolacieho súdu, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania napriek tomu, že mu to vzhľadom na charakter konania ukladal Občiansky súdny poriadok, bola dovolateľovi aj týmto odňatá možnosť pred súdom konať.

7. Keďže Najvyšší súd SR ako súd dovolací zrušil pôvodný rozsudok odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, vrátila sa vec do štádia odvolacieho konania. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd sa teda v tomto štádiu odvolacieho konania primárne zaoberal odstránením pochybení, ktoré mu vytkol v zrušujúcom uznesení Najvyšší súd SR:

8/a. Prvé procesné pochybenie v predchádzajúcom odvolacom konaní odstránil odvolací súd tým, že písomné vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu 9.3.2017 (č.l. 205,206 spisu).

8/b. Pokiaľ ide o druhé procesné pochybenie v pôvodnom odvolacom konaní, keď dovolací súd vytýkal odvolaciemu súdu, že išlo o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle § 214 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, a preto boli dané zákonné predpoklady prejednanie odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu na odvolacom pojednávaní, odvolací súd v štádiu konania po zrušení pôvodného rozsudku odvolacieho súdu dovolacím súdom musel už odvolací súd postupovať v odvolacom konaní podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, a teda vychádzal z ust. § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia na prejednanie odvolania nariadil odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že v ostatných prípadoch nie je potrebné nariaďovať odvolacie pojednávanie. Existencia dôležitého verejného záujmu je dôvodom na nariadenie pojednávania len vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad a ak by ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, mohla byť významná aj pre iné subjekty (judikatúra NS SR, napr. 2Cdo 45/2010, 6Cdo 227/2011). Z charakteru tohto sporu nevyplýva, že by sa jednalo o takýto prípad, keďže ide len o nie ojedinelý spor týkajúci sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ktorý by bol zvlášť sledovaný verejnosťou, médiami a pod. Odvolací súd taktiež z pohľadu potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania musí konštatovať, že nejde o takýto prípad uvedený v § 385 ods. 1 CSP, teda kde by bolo potrebné na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie, nakoľko ani neboli sporovými stranami navrhované ďalšie relevantné dôkazy, než tie, ktoré boli vykonané súdom prvej inštancie. Preto odvolací súd sa rozhodol pre zákonný postup podľa ust. § 219 ods. 1,3, § 378 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia bolo vyvesené na úradnú tabuľu súdu dňa 11.7.2017, zvesené z úradnej tabule dňa 26.7.2017 a oznámené na internetovej stránke MS SR dňa 11.7.2017. Navyiac účastníci, resp. právny zástupca žalobcu bol informovaný o oznámení termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia mailom dňa 11.7.2017 o 8.45 hod. (uvedené skutočnosti sú zažurnalizované v spise na č.l. 210, 211).

9. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaná (odvolateľ), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

10. Podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti odvolania odvolací súd postupujúci v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP (už podľa tohto zákona, ktorý nadobudol účinnosť až po začatí odvolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení

Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva zo základných princípov CSP a to z princípu spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP) a z princípu ústavnej konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

11. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

15. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

16. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

17. V predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu zo dňa 30.4.2013 č.k. 5CoPr/1/2013-121 v zásade odvolací súd súdu prvého stupňa uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa z funkcie, bude potrebné vyhodnotiť dôkazy a bližšie odôvodniť rozsudok z pohľadu ust. § 37 ods. 4 zákona o štátnej službe, ako aj z pohľadu ust. § 16a ods. 4 Katastrálneho zákona. Taktiež odvolací súd vyslovil v zrušujúcom uznesení názor, že okresný súd sa nevenoval dostatočne otázke, či v danom prípade došlo alebo nedošlo k diskriminácii vo vzťahu k navrhovateľovi. Aj v tomto smere odvolací súd postrádal dostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

18. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvého stupňa v ďalšom konaní postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a v odôvodnení písomného vyhotovenia posledného rozsudku okresného súdu zo dňa 27.11.2013 veľmi podrobne a precízne vyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a odstránil pochybnosti, ktoré boli v pôvodnom zrušenom rozsudku prvostupňového súdu, pokiaľ ide o odôvodnenie svojho právneho záveru.

19. V súvislosti s právnym posúdením veci súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení rozsudku aj citoval všetky ustanovenia zákonov, ktoré použil pri vyhodnocovaní dôkazov a pri právnom posúdení

veci, či už ustanovenia zák. č. 400/2009 Z.z., zák. č. 162/1995 Z.z. a napokon aj zák. č. 365/2004 Z.z. (tzv. antidiskriminačného zákona).

20. Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s precíznym odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov opakovane odvolací súd uvádza nasledovné skutočnosti:

21. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca, ktorý je štatutárny orgán vymenovaný podľa osobitného predpisu (zák.č. 162/1995 Z.z.), ktorý vykonáva štátnu službu v dočasnej štátnej službe je upravené v § 52 ods.2 cit. zákona, ide o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona a takýto štátnozamestnanecký pomer sa skončí dňom uvedeným v odvolaní z tejto funkcie, dňom vzdania sa tejto funkcie alebo dňom uplynutia doby vykonávania tejto funkcie. V dôvodovej správe k § 52, ktorý je pod názvom skončenie štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, je uvedené, že „špecifická úprava skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona vyplýva z osobitnej právnej regulácie štátnozamestnaneckých vzťahov. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii alebo štátneho zamestnanca vo funkcii štatutárneho orgánu vymenovaného podľa osobitného predpisu, ktorý je v dočasnej štátnej službe, je špecifickým spôsobom uplynutia dočasnej štátnej služby.“

22. Navrhovateľ bol prednostom katastrálneho úradu, ktorý bol jeho štatutárnym orgánom a zároveň aj vedúcim služobného úradu, odvolaný z funkcie odvolacím dekrétom zo dňa 10.1.2012, bez uvedenia dôvodu, ktorý mu bol v uvedený deň spolu s potvrdením o skončení štátnozamestnaneckého pomeru aj doručený. Navrhovateľ považoval skončenie štátnozamestnaneckého pomeru uskutočnené predmetným odvolaním za neplatné primárne z dôvodu rozporu s ust. § 4 zák.č.400/2009 Z.z. ako aj z dôvodu neurčitosti odvolania, z ktorého nevyplýva, že by bol aplikovaný § 37 Zákona o štátnej službe kde podľa § 37 ustanovenia mali byť uvedené dôvody odvolania, aby bolo zrejmé ktorý z dôvodov bol použitý. Na jednej strane teda navrhovateľ tvrdil, že odvolanie bolo vydané na podklade tej skutočnosti, že je proti nemu vedené trestné stíhanie a na druhej strane poukazoval na to, že odvolanie je neurčité pre absenciu jeho dôvodov a vo svojej výpovedi zároveň uviedol, že doposiaľ mu nie je známy dôvod jeho odvolania.

23. Osobitný zákon č. 162/1995 Z.z., ktorý v § 16a upravuje postavenie katastrálneho úradu a správy katastra (do 31.12.2012), na základe ktorého došlo k vymenovaniu navrhovateľa do funkcie štatutárneho orgánu Správy katastra Tvrdošín, tak ako neupravuje osobitné požiadavky na vymenovanie riaditeľa správy katastra, neupravuje ani osobitne dôvody pre odvolanie z tejto funkcie a neupravuje ani náležitosti odvolania. Tak ako bolo uvedené vyššie vymenovaním navrhovateľa bol založený jeho štátnozamestnanecký pomer v dočasnej štátnej službe v zmysle už citovaných ustanovení zák.č. 400/2009 Z.z. a jeho služobným úradom bol Katastrálny úrad v Žiline. Odvolanie vedúceho štátneho zamestnanca (ktorým navrhovateľ podľa charakteru jeho postavenia bol - § 11) je upravené v § 37 cit. zákona, ktorý upravuje, kedy vedúci úradu odvolá a kedy môže odvolať štátneho zamestnanca, v ods. 4 dáva možnosť vedúcemu úradu so súhlasom štatutárneho orgánu odvolať z funkcie vedúceho zamestnanca, ktorého priamo riadi, aj bez uvedenia dôvodu, ak osobitný predpis neustanovuje inak, osobitný predpis ktorým je zák.č. 162/1995 Z.z. bližšie podmienky odvolania neupravoval. Z dôvodovej správy k § 37 zák.č. 400/2009 Z.z. vyplýva, že sa „navrhuje upraviť možnosť odvolať vedúceho zamestnanca aj bez uvedenia dôvodu. Vedúci služobného úradu môže so súhlasom štatutárneho orgánu odvolať vedúceho zamestnanca vo svojej priamej riadiacej pôsobnosti. Na návrh štatutárneho orgánu alebo štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii je vedúci služobného úradu povinný aj bez uvedenia dôvodu odvolať vedúceho zamestnanca, ktorého riadi ten, kto podal návrh na jeho odvolanie. Odvolanie vedúceho zamestnanca bez uvedenia dôvodu podľa tohto zákona nebude možné, pokiaľ by bolo v rozpore s osobitným predpisom.“ Zo znenia § 16a ods.4 zák.č. 162/1995 Z.z. vyplýva, že riaditeľa správy katastra vymenúva a odvoláva prednosta katastrálneho úradu a z § 13 ods. 3 zák.č. 400/2009 Z.z. vyplýva, že prednosta katastrálneho úradu ako štatutárny orgán je vedúcim služobného úradu navrhovateľa, ktorý tak ako má oprávnenie menovať do funkcie má oprávnenie aj z funkcie odvolať a vzhľadom na to, že prednosta je vedúcim služobného úradu a zároveň štatutárnym orgánom má právo odvolať vedúceho zamestnanca aj bez udania dôvodu, tak ako tomu bolo v danom prípade. Osobitný predpis, ktorým je katastrálny zákon, v tomto smere tak ako už súd uviedol neobsahuje žiadne obmedzenia. Tak ako neupravuje osobitné požiadavky na vymenovanie riaditeľa správy katastra, ani osobitné náležitosti jeho menovania, neupravuje ani osobitne dôvody pre odvolanie z tejto funkcie

a ani náležitosti odvolania. Z hľadiska zákonom stanovených formálno-právnych aj hmotno-právnych náležitostí tak predmetné odvolanie z funkcie spĺňa zákonné náležitosti odvolania, t.j. je písomné, bez uvedenia dôvodu, navrhovateľovi bolo spolu s potvrdením o skončení štátnozamestnaneckého pomeru doručené a k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa teda došlo na základe zákona tak ako to upravuje zák.č. 400/2009 Z.z. § 52 ods. 2. Bolo vo výlučnej kompetencii štatutárneho orgánu odporcu aj bez udania dôvodu rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa. Štatutárny zástupca v rámci tejto kompetencie sa rozhodol odvolať navrhovateľa bez udania dôvodu.

24. Pokiaľ v odvolaní nie je uvedený odkaz na ust. § 37 ods. 4 zák.č. 400/2009 Z.z. ale len odkaz na § 16a zák.č. 165/1995 Z.z. táto skutočnosť nespôsobuje neurčitosť odvolania z výkonu funkcie a teda ani jeho neplatnosť, nakoľko tak ako súd opakovane zdôrazňuje, vymenovanie ako aj odvolanie z funkcie riaditeľa správy katastra primárne upravoval zák.č. 162/1995 Z.z., vymenovaním sa založil štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa ako riaditeľa správy katastra a teda na účely zákona o štátnej službe bol štátnym zamestnancom podľa § 6 ods. 6 zákona o štátnej službe. Napriek vyjadreniu odporcu, ktorý uviedol, že odvolanie z funkcie sa neriadilo ust. § 37 ods. 4 zákona o štátnej službe ale ustanovením § 16a ods. 4 katastrálneho zákona, tento rozpor vo vyjadrení, pre ktorý krajský súd považoval pôvodné rozhodnutie za predčasné, nemal pre právne posúdenie veci zásadný význam práve s ohľadom na vzájomné prepojenie obidvoch dotknutých zákonov. Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii alebo štátneho zamestnanca vo funkcii štatutárneho orgánu vymenovaného podľa osobitného predpisu, ktorý je v dočasnej štátnej službe, je špecifickým spôsobom uplynutia dočasnej štátnej služby. Práve na špecifické postavenie niektorých kategórií štátnych zamestnancov uvedených v § 6 zák.č. 400/2009 Z.z., do ktorej patril aj navrhovateľ, pôsobnosť zákona o štátnej službe bola upravená v obmedzenom rozsahu v ods. 10 § 6, medzi ktorými ustanoveniami, ktoré už boli citované vyššie je aj § 55 až 57 (nároky z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru), teda na navrhovateľa sa nevzťahovalo ani ust. § 56, podľa ktorého ak sa štátny zamestnanec domnieva, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona nedošlo, môže sa obrátiť na súd najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia písomného potvrdenia podľa § 52 ods. 3. V danom prípade k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa nedošlo výpoveďou, okamžitým skončením ani dohodou a preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovení § 77 a 79 Zákonníka práce, domáhať sa neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru z tam stanovených dôvodov.

25. Pokiaľ navrhovateľ skutkovo odvodzoval neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním z dôvodu porušenia zásady rovnakého zaobchádzania porušením prezumpcie neviny petit jeho návrhu nezodpovedá ust. § 9 ods.2 antidiskriminačného zákona a ani § 4 ods. 6 zák.č. 40/2009 Z.z. Antidiskriminačný zákon zaviedol osobitné konanie, ktoré môže iniciovať ten, kto sa cíti poškodeným diskriminačným správaním. Podľa zákona sa poškodená osoba môže na súde žalobou domáhať, aby ten kto nedodrжал zásadu rovnakého zaobchádzania upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadostučinenie. Ak by primerané zadostučinenie nebolo dostačujúce môže sa domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Takýto návrh však navrhovateľ nepodal. Navrhovateľ sa domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním a z toho vyplývajúcich mzdových nárokov. Navrhovateľom vymedzenému petitu návrhu nebolo možné vyhovieť, a to ani v prípade, že by pri zásade obráteného dôkazného bremena bolo preukázané, že došlo k porušeniu prezumpcie neviny, čo však v konaní taktiež nebolo preukázané. Obsah výpovede JUDr. X. zo dňa 26.1.2012 na ktorý poukazoval navrhovateľ, nie je dôkazom, z ktorého možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo a že odvolanie bolo vydané na podklade tej skutočnosti, že bolo voči navrhovateľovi začaté trestné stíhanie a teda dôvodom odvolania navrhovateľa bolo výlučne začaté trestné stíhanie, keď dôvod odvolania v odvolacom dekrété nebol uvedený a aj sám navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že doteraz nepozná skutočný dôvod a nepovedal mu ho ani prednosta úradu. JUDr. X. okrem odpovede na otázku obhajcu uviedol, že odvolal navrhovateľa z dôvodu možnosti takto urobiť podľa zákona a to na základe svojho zváženia, kde dôvod nemusel mať. Iný dôkaz, z ktorého by bolo možné usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo navrhovateľ neoznačil. Subjektívny názor navrhovateľa na diskrimináciu jeho osoby nie je dôvodom na prijatie záveru, že vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k diskriminačnému postupu a preto je jeho odvolanie z funkcie neplatné. Podľa názoru súdu nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania ani nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, takéto následky Antidiskriminačný zákon a ani zákon o štátnej službe neupravuje.

26. Štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa ako osobitnej kategórie štátneho zamestnanca podľa § 6 ods. 6 zákona o štátnej službe v dočasnej štátnej službe založený jeho vymenovaním podľa § 16a ods.4 Katastrálneho zákona a ktorý nebol založený služobnou zmluvou, a teda ani nekončí spôsobmi, ktorými možno skončiť štátnozamestnanecký pomer založený služobnou zmluvou a na ktorého podľa § 6 ods. 10 sa zákon o štátnej službe vzťahuje v obmedzenom rozsahu skončil podľa § 52 ods.2 zákona o štátnej službe na základe zákona a to dňom odvolania z funkcie 10.1.2012 . Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii alebo štátneho zamestnanca vo funkcii štatutárneho orgánu vymenovaného podľa osobitného predpisu, ktorý je v dočasnej štátnej službe, je špecifickým spôsobom uplynutia dočasnej štátnej služby.

27. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania odvolací súd postupoval podľa § 396 ods. 1 v spojitosti s § 255 ods. 1 a § 453 ods. 3 CSP, v zmysle ktorých súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto odvolacom konaní odvolateľ nebol úspešný, avšak žalovanému žiadne trovy odvolacieho, či dovolacieho konania nevznikli (neuplatnil si nárok na náhradu týchto trov), preto rozhodol odvolací súd tak, ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku odvolacieho súdu.

28. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)